

Donen gràcies pels favors rebuts per intercessió dels nostres màrtirs

## Donatius

- Sr. Santiago Gallart (Vic) 100,00 €
- Sra. Montserrat Alabern (BCN) 100,00 €
- Anònim (BCN) 5,00 €
- J.M. Franquesa Anglada (Vic) 100,00 €
- Anònim (Vic) 36,00 €

## Oració

Oh Déu, que ornàreu el prevere Jaume Serra Jordi i companys, preveres i laics, amb el do d'una fe viscuda i, en la persecució, el coratge de donar-ne testimoni amb el sacrifici de la seva vida; concediu-nos, per la seva intercessió, la gràcia que us demanem i, si ha de ser per a glòria vostra i edificació de les ànimes, us supliquem que us digneu a beatificar-los i feu que nosaltres imitem el seu testimoni de fe viva. Per Crist, Senyor nostre.

Comuniqueu-nos, si us plau, els favors rebuts per intercessió dels nostres màrtirs, tot especificant, si és possible, el tipus de favor.

Feu arribar els vostres donatius per a poder tirar endavant la causa, a través de la parròquia de les oficines del bisbat o del compte 2040-0020-15-33000-10993 de Caixa Manlleu.

### CAUSA A LA CANONITZACIÓ DELS NOSTRES PRESUMPTES MÀRTIRS, PREVERES I LAICS VICEPOSTULACIÓ

Carrer Santa Maria, 1 — 08500 Vic      Telèfon 93 883 26 55 — Fax 93 889 43 89  
Adreces electròniques: [bisbatdevic@bisbatvic.com](mailto:bisbatdevic@bisbatvic.com)  
[www.bisbatvic.com](http://www.bisbatvic.com)

Any 1 - Núm. 5 - desembre del 2008



## Martiri

### Testimoniatge de màrtirs moderns (2)

La segona meitat del segle XIX els cristians de Vietnam sofriren una sèrie de terribles persecucions. Quan Pere Almató, dominic, fill de Sant Feliu Sasserra, arribà a Tonquin, els missioners treballaven d'amagat per burlar els decrets persecutoris, no abolits però que podien ser aplicats en qualsevol moment. El 1848 TU-DÚC, que no tenia cap simpatia pels cristians va succeir el seu pare, i es trobà entre els membres de la seva cort amb un partit fanàtic i enemic acèrrim dels cristians. Lluites internes i la funesta intervenció de França i Espanya, complicà les coses. El 1861, TU-DÚC, en el paroxisme de la seva obsessió persecutòria donà el terriblement famós decret d'abolició del cristianisme. Tot estava pensat perquè no fos possible cap escapatòria. Els missioners reberen la consigna d'abandonar la missió i llançar-se al mar amb alguna

embarcació on poguessin passar desapercebuts i que el vaixell Pregent els recolliria per dur-los a Macao. Ells, però, deliberaren i decidiren de quedar-se. Es quedaren els bisbes Hermosilla i Berriochoa amb alguns pares, entre ells, el P. Pere Almató. Hermosilla, juntament amb el seu catequista, que es negà a deixar-lo s'havia refugiat a la nau d'uns pietosos cristians que havien sabut guanyar-se la confiança dels mandarins i que pescaven al llarg del riu que travessa Hai Duong. Allí es reuniren Hermosilla, Berriochoa i Almató, cadascun en un petit habitatge de la barqueta. Foren delatats per uns cristians traïdors. Decidiren lliurar-se a un sotsprefecte pagà i abandonar-se a les mans de Déu. Els ficaren dins unes gàbies i els posaren de costat així podien tenir fervorosos col·loquis. Quan arribaren al lloc del suplici, Hermosilla demanà als

judges una hora per pregar i els fou concedida. Passada l'hora, els lligaren cada un en uns pals. I en sentir-se les fatídiques campanades els caps rodaren per terra al segon

cop d'espasa.. Era el dia 1 de novembre de 1861. Almató complia 31 anys.

Vicenç Esmarats, pvre.  
vicepostulador

## Mn. JOSEP ANGLADA OLLICH

### Capellà de l'església dels Dolors



Neix a Vic el dia 12 de març de 1874. Cursada la carrera eclesiàstica al Seminari, és ordenat sacerdot el 24 de setembre de 1898. Exercí els càrrecs de Vicari-Mestre de Vinyoles d'Orís, vicari de l'Hospital de Vic, de Sant Julià de Vilatorrada, d'Osor, de Castellterçol i de Centelles; el 1912 és nomenat Regent de Castelltallat, i el 1915, n'és nomenat Rector fins a l'any 1935. Aquest any ve a Vic com a Capellà-Encarregat de l'església de la Mare de Déu dels Dolors.

El juliol del 1936 no es va moure del pis que ocupava al costat de l'església. Al pis de sota, hi vivien la seva minyona i el germà d'aquesta, Salvador Llorens el sagristà.

Tant la serventa com el seu germà aconsellaven insistentment al Mossèn que marxés i ell responia: "No m'ho repetiu més, perquè no marxaré pas". El dia 23 de juliol, a la tarda, es presentaren uns milicians al pis, demanant pel capellà dels Dolors, referint-se a l'anterior. Ells els van dir que no hi era i començaren immediatament un registre. A Mn. Anglada no li digueren res; no sospitaven que fos el capellà. En el registre, es feren acompanyar pels dos germans als quals maltractaren i colpejaren.. Com que robaren tot el que trobaren de valor, tal vegada per tapar el robatori, els digueren: "On voleu que us matem?" Primer no creien que fos seriosa la proposta, però tant la van repetir que s'adonaren que anava de veritat. Escolliren davant l'altar de la Verge, i un cop col·locats allà, dispararen matant el germà i malferint la germana, que abraçats, reberen els trets al crit de "Visca Crist Rei". En sentir els trets, Mn. Anglada baixà a l'església on es trobà amb l'escena i els veïns que s'havien aplegat també per assistir a les víctimes. Algú suggerí al Mossèn que aprofitant la confusió s'escapés, amb tal mala sort que, en voler sortir per la porta de l'hort, es topà amb milicians que la guardaven. Assabentats que era capellà, se l'emportaren en un cotxe i a les 7 de la tarda del mateix dia l'assassinaren prop de Fontfreda a dos quilòmetres més amunt de Santa Eulàlia de Riuprimer.

## Salvador Llorens Muns

### Sagristà de l'església dels Dolors



*(L'assassinat del sagristà i del capellà, com es podrà veure, tenen punts que obliguen a repeticions).*

Era natural de Centelles on nasqué el 17 de juliol de 1899. El mes de juliol de 1936 era el sagristà de l'església de la Mare de Déu dels Dolors, on vivia amb la seva germana que servia de minyona al capellà. El capellà era Mn. Josep Anglada Ollich, feia escassament un any.

En aquells dies del mes de juliol de 1936 els dos germans pujaven sovint al pis del sacerdot que vestia de paisà per no ser descobert per les milícies roges, a fer-li companyia.

El dia 23 de juliol, a la tarda, trobant-se els dos germans en el pis del Mossèn, varen entrar uns milicians que buscaven el capellà de l'església dels Dolors. Com que els dos germans s'adonaren que el nom que donaven es referia a l'anterior, els digueren que no hi era. Els milicians buscaven un capellà concret i de Mn. Anglada ni se'n varen ocupar. Els dos germans s'adonaren prou bé de la confusió, però no digueren res, per no comprometre al Mossèn.

Immediatament començaren el registre de què fem esment en la pàgina anterior.. Es feien acompanyar pels dos germans als quals maltractaven i colpien i s'anaven apropiant de tota cosa de valor que trobaven. D'una estrebada arrancaren el davantal de la germana i caigueren a terra diners que portava amagats en la roba interior per salvar-los. Contents de la troballa deixaren de maltractar-los, però els amenaçaren amb la mort. Ja hem vist en la pàgina anterior com l'amenaça es va complir. Els dispararen davant l'altar de la Verge dels Dolors. En Llorens va caure mort, però la germana quedà mal ferida i traslladada a l'Hospital la pogueren salvar. Fou ella mateixa la que explicà després, un cop fora de l'Hospital, la història del registre, l'amenaça i l'execució.